

PSALM 118

HJM Sales

Geliefde broeders en zusters, dit weekeinde is een heel bijzonder weekeinde! Het is het weekeinde waarin we éérs op vrijdag (Goede Vrijdag) het lijden van Jezus, resulterend in Zijn Kruisdood, gedenken en vervolgens op zondag (Pasen) Zijn glorieuze Opstanding uit de dood en het graf. Hallelujah, Jezus leeft! Hij is niet dood, want Hij is opgestaan! Ter gelegenheid van dit bijzondere weekeinde wil ik een heel bijzondere psalm behandelen, namelijk Psalm 118.

Waarom is Psalm 118 zo bijzonder? Allereerst omdat het deel uitmaakt van de zogenaamde Hallelpsalmen 113-118, hetgeen letterlijk betekent “lofprijpsalmen”. Ten tweede omdat Jezus deze psalm vlak voor Zijn lijden zong. De Hallelpsalmen werden door het Joodse volk gezongen tijdens de paschamaaltijd. Dan herdacht men de wonderlijke verlossing uit Egypte door de Here God, toen de doodsengel alle eerstgeborenen in Egypte doodde, maar voorbijging aan de huizen van de Israëlieten, omdat zij hun deuren hadden bestreken met het bloed van een geslacht lam. U kunt dit lezen in Ex. 12. Het lam wijst op Jezus, het Lam Gods. Psalmen 113-114 werden gezongen na het nuttigen van de voorgeschreven eerste beker wijn. Psalmen 115 –118 werden na het nuttigen van de derde beker wijn gezongen. NB, er werden overigens in totaal vier bekere wijn gedronken. Als laatste werd Psalm 118 gezongen en wel na de derde beker wijn.

Broeders en zusters, u zult ongetwijfeld weten dat het laatste Avondmaal dat Jezus met Zijn twaalf discipelen gebruikte juist déze paschamaaltijd was. Herdacht werd dus dat er voor de verlossing van ieder Israëlitisch huis een lam moest worden geslacht. De maaltijd nuttigden zij gezamenlijk op de avond vóór de dag waarop Jezus werd gekruisigd. In geestelijke zin vierden zij dus het feit, dat de volgende dag Jezus als het Lam Gods zou worden geslacht voor de verlossing van geheel Israël en van het gehele mensdom. In dit licht moeten wij daarom Psalm 118 lezen. En wel dat Jezus juist dit lied zong vlak voordat Hij als een Offerlam naar de Hof van Getsemané ging om in de gebeden te worstelen om vandaar, na gearresteerd te zijn, vervolgens naar het kruishout te worden verwezen. En het is zó bijzonder, dat onmiddellijk nadat Jezus Psalm 118 had gezongen, Hij opstond en de maaltijd verliet. Jezus wilde zelfs de voorgeschreven vierde beker wijn niet meer drinken. Deze vierde beker zou Hij pas drinken in het spoedig aanbreekende Koninkrijk (van Vrede).
 Matt. 26:26-30 – *“En als zij aten, nam Jezus het brood, en gezegend hebbende, brak Hij het, en gaf het den discipelen, en zeide: Neemt, eet, dat is Mijn lichaam. En Hij nam den drinkbeker (NB, de derde wijnbeker), en gedankt hebbende, gaf hun dien, zeggende: Drinkt allen daaruit; Want dat is Mijn bloed, het bloed des Nieuwen Testaments, hetwelk voor velen vergoten wordt, tot vergeving der zonden. En Ik zeg u, dat Ik van nu aan niet zal drinken van de vrucht des wijnstoks tot op dien dag (NB, Jezus dronk de vierde wijnbeker niet!), wanneer Ik met u dezelve nieuw zal drinken in het Koninkrijk Mijns Vaders. En als zij den lofzang gezongen hadden (NB, Ps. 115-118 en als laatste Ps. 118), gingen zij uit naar den Olijfberg.”*

Broeders en zusters, Matt. 26:26-30 (en ook Mark. 14:22-26) en Ps. 118 zijn dus nauw aan elkaar verbonden. Jezus Christus openbaarde aan Zijn discipelen, dat heel spoedig Zijn lichaam zou worden gebroken en Zijn Bloed zou worden vergoten. Hij zong aansluitend het overwinningslied dat Ps. 118 óók is en ging vervolgens onmiddellijk naar Gethsemané op weg. Als wij nu dan de verzen van Ps. 118 bestuderen, stelt u zich dan voor dat onze lieve Heiland deze woorden persónlijk uitspreekt. En Hij wéét dat Hij Zelf het Lam is, dat nú zal worden geslacht en nú vreselijk zal moeten lijden. Hij weet dat Hij Zelf het Middel is, waardoor God het zondige mensdom zal verlossen. Stelt u zich ook Jezus' angst voor het komende lijden voor, maar ook Zijn vreugde voor de te behalen overwinning en voor het heerlijke, dat zal aanbreken zodra Hij Zijn Verlossingswerk met goed gevolg zal hebben volbracht. Ps. 118 is een lofprijpsalm, maar zeker ook een overwinningspsalm.

Ps. 118:1-4 – *“Looft den HEERE, want Hij is goed; want Zijn goedertierenheid is in der eeuwigheid. Dat Israël nu zegge, dat Zijn goedertierenheid in der eeuwigheid is. Het huis van Aäron zegge nu, dat Zijn goedertierenheid in der eeuwigheid is. Dat degenen, die den HEERE vrezen, nu zeggen, dat Zijn goedertierenheid in der eeuwigheid is.”*

Jezus begint met God de Vader te loven en te prijzen voor Zijn onbegrijpelijke goedheid en goedertierenheid (כסד – “cheesed”, dat wil zeggen “vriendelijkheid, genade, medelijden”). Want nú is het moment van de grote verlossing gekomen. Nú zal de boosheid van God de Vader over alle ongerechtigheid van de mens door Jezus’ Offer worden beëindigd.

Laat Israël daarom nú zeggen, dat Gods goedertierenheid tot in eeuwigheid is, want nú zal het volk worden verlost.

Laat daarom het huis van Aäron, de hogepriester, zeggen dat Gods goedertierenheid tot in eeuwigheid is, want nú zal Jezus, de hemelse Hogepriester, aantreden, Die de weg naar Gods troon voor de mens wél kan openen (Hebr. 10:19-22), Die wél behoorlijk medelijden kan hebben met de menselijke zwakheden (Hebr. 4:15-16) en Die met Zijn eigen Bloed wél een eeuwige verlossing tot stand kan brengen (Hebr. 9:12; 13:12).

Laat daarom iedereen (dus uit alle volkeren waar ook ter wereld) die God vreest, nú zeggen dat Gods goedertierenheid tot in der eeuwigheid is. Want nú zal ieder mens die Jezus als zijn Verlosser aanneemt, volkomen worden vergeven, gereinigd en verlost.

Nú zal het (de Verlossing) gaan gebeuren! Prijst God!

Ps. 118:5-9 – *“Uit de benauwdheid heb ik den HEERE aangeroepen; de HEERE heeft mij verhoord, stellende mij in de ruimte. De HEERE is bij mij, ik zal niet vrezen; wat zal mij een mens doen? De HEERE is bij mij onder degenen, die mij helpen; daarom zal ik mijn lust zien aan degenen, die mij haten. Het is beter tot den HEERE toevlucht te nemen, dan op den mens te vertrouwen. Het is beter tot den HEERE toevlucht te nemen, dan op prinses te vertrouwen.”*

Dit schriftgedeelte leert dat Jezus reeds geestelijk had geworsteld. Hij wist immers dat Hij zou moeten lijden en aan het kruis sterven. Dat hadden Mozes en Elia Hem op de berg der verheerlijking verteld (Luk. 9:28-31). Jezus begon dus niet pas in de Hof van Gethsemané op de Olijfberg met Zijn gebedsstrijd (Luk. 21:37; 22:39). In de laatste week voor Zijn sterven had Jezus daar elke nacht gebeden en gestreden. Hij had God de Vader in zware benauwdheid aangeroepen en Die had Hem overwinning gegeven. Jezus kende Zijn spoedige, hevige lijden, maar Hij was verzekerd dat Zijn Vader bij Hem zou zijn en Hem kracht zou schenken. Ja, Hij wist dat het beter was om op de Vader te vertrouwen dan op mensen. Want God de Vader had Hem in de “ruimte” geplaatst, dat wil zeggen in het Hebreeuws in “merchav” (מרחב), dat letterlijk betekent “brede of ruime plaats, wijde”, maar figuurlijk “vrijheid”. De Vader had Jezus geestelijk vrijgemaakt ten aanzien van het lijden dat Hij moest ondergaan.

Broeders en zusters, is het niet wonderbaarlijk dat Ps. 118:8 (het onderstreepte gedeelte) volgens de geleerden de middelste tekst van de bijbel, het Woord van God, is? Namelijk: **Het is beter tot den HEERE toevlucht te nemen, dan op den mens te vertrouwen.**

Ps. 118:10-12 – *“Alle heidenen hadden mij omringd; het is in den Naam des HEEREN, dat ik ze verhouwen heb. Zij hadden mij omringd, ja, zij hadden mij omringd; het is in den Naam des HEEREN, dat ik ze verhouwen heb. Zij hadden mij omringd als bijen; zij zijn uitgeblust als een doornenvuur; het is in den Naam des HEEREN, dat ik ze verhouwen heb.”*

Het blijkt dat Jezus in de gebedsworstelingen in Zijn ziel zijn lijden al had ondergaan. Zijn gedachten en emoties waren ermee bezig geweest. Dus reeds vóór de laatste, ontzettende gebedsstrijd in Gethsemané. En Hij had Zich geestelijk omringd gevoeld door Zijn vijanden (demonen), zoals ook in Ps. 22:12-14,17 werd geprofeteerd: *“Zo wees niet verre van mij, want benauwdheid is nabij; want er is geen helper. Vele varren hebben mij omsingeld, sterke stieren van Basan hebben mij omringd. Zij hebben hun mond tegen mij opgesperd, als een verscheurende en brullende leeuw. Zij hebben hun mond tegen mij opgesperd, als een verscheurende en brullende leeuw.”*

En zo was het ook, toen onze lieve Heiland de volgende dag bloedend aan het kruis hing. Luk. 23:35-39 – *“En het volk stond en zag het aan. En ook de oversten met hen beschimpten Hem, zeggende: Anderen heeft Hij verlost, dat Hij nu Zichzelven verlosse, zo Hij is de Christus, de Uitverkorene Gods. En ook de krijgsknechten, tot Hem komende, bespotten Hem, en brachten Hem edik; En zeiden: Indien gij de Koning der Joden zijt, zo verlos Uzelven. En er was ook een opschrift boven Hem geschreven, met Griekse, en Romeinse en Hebreeuwse letters: DEZE IS DE KONING DER JODEN. En een der kwaaddoeners, die gehangen waren, lasterde Hem, zeggende: Indien Gij de Christus zijt, verlos Uzelven en ons.”* Maar prijst God, dat Jezus de overwinning heeft behaald. Toen Hij zo bespot en gehoond werd, toen kon Hij Zijn vijanden zelfs in volle liefde vergeven. Luk. 23:34a – *“En Jezus zeide: Vader, vergeef het hun; want zij weten niet, wat zij doen.”* Wat een overwinning! Jezus triomfeerde en hield Zijn vijanden neer. Col. 2:15 – *“En de overheden en de machten uitgetogen hebbende, heeft Hij die in het openbaar tentoongesteld, en heeft door hetzelfde over hen getriomfeerd.”*

Ps. 118:13-14 – *“Gij hadt mij zeer hard gestoten, tot vallens toe, maar de HEERE heeft mij geholpen. De HEERE is mijn Sterkte en Psalm, want Hij is mij tot heil geweest.”* Opnieuw dankt Jezus voor de hulp van Zijn Vader in de hemel. Hij zou zware (geestelijke) klappen moeten ondergaan. Zo zwaar, dat het bijna ondraaglijk was. Matt. 26:39,42 – *“En een weinig voortgegaan zijnde, viel Hij op Zijn aangezicht, biddende en zeggende: Mijn Vader, indien het mogelijk is, laat dezen drinkbeker van Mij voorbijgaan! doch niet, gelijk Ik wil, maar gelijk Gij wilt. Wederom ten tweeden male heengaande, bad Hij, zeggende: Mijn Vader! Indien deze drinkbeker van Mij niet voorbij kan gaan, tenzij dat Ik hem drinke, Uw wil geschiede!”*

De Heere God in de hemel is onze Kracht en ons Lied. Hij is onze redding. Hoezeer was Jezus Zich hiervan bewust, terwijl Hij toch ook zelfs Gods Zoon was. Maar omdat Jezus ook Mens was en in het vlees op aarde verbleef, wist Hij hoezeer Hij hulp van de Vader nodig had. Jezus wist dat alleen de uiterst grote Kracht van de Vader Hem zou kunnen helpen om het Verlossingswerk voor een verloren mensdom te volbrengen.

Ps. 118:15-16 – *“In de tenten der rechtvaardigen is een stem des gejuichs en des heils; de rechterhand des HEEREN doet krachtige daden. De rechterhand des HEEREN is verhoogd; de rechterhand des HEEREN doet krachtige daden.”*

De rechterhand van God staat symbool voor Zijn geweldige kracht. Leest u bijvoorbeeld Ex. 15:6 en Ps. 18:36. Ook het boek Psalmen staat vol met teksten over de kracht van Gods rechterhand. Zijn gezegende moeder Maria had dit reeds geprofeteerd in haar lofzang, toen zij Jezus, de vrucht uit de hemel, in haar baarmoeder had ontvangen. Luk. 1:51-52 – *“Hij heeft een krachtig werk gedaan door Zijn arm; Hij heeft verstrooid de hoogmoedigen in de gedachten hunner harten. Hij heeft machtigen van de tronen afgetrokken, en nederigen heeft Hij verhoogd.”*

Omdat God zo'n krachtige Verlossing door Jezus tot stand heeft gebracht, barstte er groot gejuich in de tenten der rechtvaardigen los. Gejuich omdat hun zonden vergeven zijn en zij zijn vrijgemaakt. Wie zal ooit de overweldigende vreugde in zijn hart kunnen vergeten toen Jezus hem of haar vrijmaakte. Toen ontplofte ons hart haast van blijdschap. Zoals de hemel juicht voor iedere zondaar die zich bekeert (Luk. 15:7,10).

Ps. 118:17-18 – *“Ik zal niet sterven, maar leven; en ik zal de werken des HEEREN vertellen. De HEERE heeft mij wel hard gekastijd; maar Hij heeft mij ter dood niet overgegeven.”*

Wat een geweldige tekst, broeders en zusters. Jezus wist dat Zijn dood tengevolge van de kruisiging niet eeuwig zou zijn. Ja, Zijn lichaam zou sterven, maar God zou Hem opwekken uit het graf. Hij zou de glorieuze Opstanding mogen meemaken. Ondanks het harde lijden dat Hij voor het verloren mensdom zou moeten ondergaan, ondanks het feit dat onze zonden Hem in het dodenrijk brachten (Rom. 6:23), zou Zijn Geest voor eeuwig leven, want daar in het dodenrijk zou Hij met geweldige Geesteskracht de overwinning over Satan en de Dood behalen (Matt. 28:6; Mark. 16:6; Luk. 24:6; Rom. 6:9, Efez. 4:9-10; Hebr. 2:14; Openb. 1:18).

Mark. 16:6 – *“Maar hij zeide tot haar: Zijt niet verbaasd; gij zoekt Jezus den Nazarener, Die gekruist was; Hij is opgestaan; Hij is hier niet; ziet de plaats, waar zij Hem gelegd hadden.”*

Openb. 1:18 – *“En Die leef, en Ik ben dood geweest; en zie, Ik ben levend in alle eeuwigheid. Amen. En Ik heb de sleutels der hel en des doods.”*

Hebr. 2:14 – *“Overmits dan de kinderen des vleses en bloeds deelachtig zijn, zo is Hij ook desgelijks derzelve deelachtig geworden, opdat Hij door den dood te niet doen zou dengene, die het geweld des doods had, dat is, den duivel;”*

Geliefde broeders en zusters, met de Opstanding van onze Heiland, de Here Jezus Christus, als heerlijk heilsfeit gaat Psalm 118 vervolgens verder met een geheel nieuw thema. Het lijden van Jezus is voorbij, nu vangt Zijn glorieuze toekomst aan. Waren de verzen van Ps. 118:1-18 als het ware de prelude, de volgende verzen zijn de finale van Jezus' geweldige Verlossingswerk.

Nu mogen we zien en lezen hoe Jezus als Overwinnaar op een unieke en triomferende wijze de poorten van de hemel binnengaat. Met in Zijn gevolg de ontelbare rechtvaardigen aan wie Hij in het dodenrijk het verlossende Evangelie heeft verkondigd (1 Petr. 3:19; 4:6 en Jes. 61:1b). Efez. 4:8 luidt in de NBG-vertaling: *“Daarom heet het: opgevaren naar den hoge voerde Hij krijgsgevangenen mede, gaven gaf Hij aan de mensen.”* Jezus voerde de door Hem vrijgemaakte gevangenen mee.

Ps. 118:19-25 – *“Doet mij de poorten der gerechtigheid open, ik zal daardoor ingaan, ik zal den HEERE loven. Dit is de poort des HEEREN, door dewelke de rechtvaardigen zullen ingaan. Ik zal U loven, omdat Gij mij verhoord hebt, en mij tot heil geweest zijt. De steen, dien de bouwlieden verworpen hadden, is tot een hoofd des hoeks geworden. Dit is van den HEERE geschied, en het is wonderlijk in onze ogen. Dit is de dag, dien de HEERE gemaakt heeft; laat ons op denzelfden ons verheugen, en verblijd zijn. Och HEERE! geef nu heil; och HEERE! geef nu voorspoed.”*

Wat moet dat een geweldig gezicht en vreugde zijn geweest, broeders en zusters, toen Jezus door de poorten van de hemel ging. God de Vader, Die Hem opwachtte, miljoenen juichende en lofzingerende engelen, ontelbare van blijdschap dansende en zingende, nu voor eeuwig en altijd geredde, gerechtvaardigde mensen. Abraham, Mozes, David, Izaäk, Jozef, Daniël, Jeremiah, Rachel, Ruth, Sarah, etc. etc. etc. Hallelujah, prijst God! Hij heeft gedaan wat Hij heeft beloofd. Hij is Getrouw.

Nú breekt de tijd van voorspoed aan. Vanaf nu is er heil, grote voorspoed en redding voor elke zondaar die in Jezus gelooft.

Ja, broeders en zusters, dit is de dag die de Heer heeft gemaakt. Wat een blijde dag. De dag van de kruisiging en de dood van Jezus was een blijde dag, toen Hij vervolgens het dodenrijk binnenging om de Satan en de Dood te verslaan. De dag van Zijn binnengaan in de hemel met alle geredde rechtvaardigen was een blijde dag. De dag van Zijn Opstanding uit het graf! Ja, broeders en zusters, Jezus kwam werkelijk om leven en voorspoed te brengen.

Joh. 10:10 – *“De dief (NB, satan) komt niet, dan opdat hij stele, en slachte, en verderve; Ik (NB, Jezus) ben gekomen, opdat zij het leven hebben, en overvloed hebben.”*

Desdondanks verwierpen velen Jezus. Ook de bouwlieden (de Joodse leiders en velen van het Joodse volk) verwierpen Hem. Maar God maakte Jezus tot de Hoeksteen van het mystieke Gebouw, de Gemeente, het Lichaam van Christus.

Maar, broeders en zusters, Jezus Verlossingswerk is pas geheel compleet als Hij op de aarde is wedergekeerd om Zijn Bruid, de Gemeente, op te halen en Zijn Koninkrijk op aarde te vestigen. Dán pas klinkt de stem in de hemel: *“Het is geschied.”* (Openb. 21:6a). Heel spoedig zal het zover zijn. Want alle tekenen wijzen hier reeds op. Nog even en Hij komt. Ps. 118:26-29 – *“Gezegend zij hij, die daar komt in den Naam des HEEREN! Wij zegenen ulieden uit het huis des HEEREN. De HEERE is God, Die ons licht gegeven heeft. Bindt het feestoffer met touwen tot aan de hoornen van het altaar. Gij zijt mijn God, daarom zal ik U loven; o mijn God! ik zal U verhogen. Loof den HEERE, want Hij is goed; want Zijn goedertierenheid is in der eeuwigheid.”*

Dan ook zal het grote feest in de hemel beginnen, namelijk de bruiloft van Jezus, het Lam en de dag van de vreugde van Zijn hart.

Openb. 19:7-9 – *“Laat ons blijde zijn, en vreugde bedrijven, en Hem de heerlijkheid geven; want de bruiloft des Lams is gekomen, en Zijn vrouw heeft zichzelf bereid. En haar is gegeven, dat zij bekleed worde met rein en blinkend fijn lijnwaad; want dit fijn lijnwaad zijn de rechtvaardigmakingen der heiligen. En hij zeide tot mij: Schrijf, zalig zijn zij, die geroepen zijn tot het avondmaal van de bruiloft des Lams. En hij zeide tot mij: Deze zijn de waarachtige woorden Gods.”*

Hoogl. 3:11 – *“Ga uit, en aanschouwt, gij, dochteren van Sion! den koning Salomo, met de kroon, waarmede Hem Zijn moeder kroonde op den dag Zijner bruiloft, en op den dag der vreugde Zijns harten. “*

Deze dag is hét grote feest voor Jezus. En uiteraard ook voor ons, Zijn Bruid. Daarom durfde Jezus Zichzelf, toen Hij nog een paar uren van Zijn vreselijke lijden (van Gethsemané tot Golgotha) verwijderd was, zelfs als feestoffer te betitelen. *“Bindt het feestoffer met touwen tot aan de hoornen van het altaar.”* Omwille van dit feest, omwille van die toekomstige vreugde in de hemel samen met ons heeft Jezus vrijwillig het kruis gedragen. Laten we daarom steeds weer op Hem blikken. Hoe moeilijk ons leven ook is en hoe zwaar de verdrukkingen ook zijn. Hebr. 12:2 – *“Ziende op den oversten Leidsman en Voleinder des geloofs, Jezus, Dewelke, voor de vreugde, die Hem voorgesteld was, het kruis heeft verdragen, en schande veracht, en is gezeten aan de rechter hand des troons van God.”*

Oh, mijn broeders en zusters, laten we God de Vader en Jezus, onze Verlosser, onze Heer, Koning, Meester, maar bovenal onze Hemelbruidegom, voor eeuwig loven en prijzen. Want Hij is onze God!

“Daarom zal ik U loven; o mijn God! ik zal U verhogen. Loof den HEERE, want Hij is goed; want Zijn goedertierenheid is in der eeuwigheid.”

Moge God u deze week, maar vooral tijdens dit paasweekeinde, rijkelijk zegenen. Amen.